

[Poulsgaard]

det indtryk, at der kun er asbest og giftromler overalt i Danmark. Man får indtryk af, at fiskebestanden i vore farvande er ved at uddø, og at Danmarks bønder sviner jorden til med kvælstof og gylle, at ægproducenterne piner uskyldige høns i bure, og at kalve og grise tvangsfores med mærkelige medikamenter. Næsten alt, hvad danskerne enten spiser eller arbejder med, er kræftfremkaldende. Det siger Danmarks Radio. Man kan ikke lukke op for radioen eller TV-Avisen uden at høre det, og det er klart – det er jo det, Ove Munch skriver – at vi rutscher mod afgrunden.

Er der da ingen, der snart vil se på den mastodont derude? Jeg har lige læst om en amerikaner, der siger, at 600 mennesker ville være rimeligt i Danmarks Radio. Vi har vel 3.600 for 3 kr. 34 øre om dagen. De mennesker har aldrig nogen sinde arbejdet, så det er klart, at de ikke lider kræftdøden eller bliver forurenede eller overanstrengt eller nogen ting, men de forpester tilværelsen for resten af nationen, og vi følger efter som lallende idioter, der lader sig føre til slagtebænken. Det er Danmarks Radio, der først og fremmest har ansvaret for den fuldstændig umulige tilstand, nationen befinder sig i.

Danmarks Radio er altid på pletten, når SF har fremsat nogle lovforslag på kulturområdet. Så får de omtale, så det klodser, som var det det store dyr i Åbenbaringen. Hr. Per Stig Møller og andre hopper med på SF's og Socialdemokratiets vogn, og det er det, der er så deprime-rende.

Det har været en deprimerende debat. Jeg havde ikke forventet de store ændringer, men jeg havde da forventet lidt mere ansvarlighed. Der er ikke en eneste af den vestlige verdens kulturnationer, der bruger så meget, som vi bruger, tvangsudskrevne midler til kultur, ikke én.

Nu nævner man Wien og Tyskland og forskellige undersøgelser dér. Jeg ville da meget gerne, om man ville overføre de resultater, man har fra kulturlivet i Tyskland og Wien, til Danmark. Så var noget nået. Så ville det komme til at se helt anderledes ud. Så ville brugerne komme til at betale betydelig mere. Man kan bruge de undersøgelser, som det passer i éns kram. Kunne det blive konklusionen på denne debat, at vi ville tage til Wien og til Schweiz og lære om kulturlivet, så var en del vundet, men selvfølgelig bliver det ikke det, det ved vi jo også.

Jeg skal vel ved en kulturdebat være høflig og sige tak for deltagelsen. Man har da i hvert fald ikke tiet mig ihjel. Hvad tilhørerne fik ud af alle de bevingede ord, der er blevet sagt, stiller jeg mig meget tvivlende over for. Betalingsbalancen blev i hvert fald ikke forbedret.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hr. Poulsgaard har ikke rigtig hørt efter, så han har forstået kulturlivets placering i det økonomiske kredsløb. Men det var nu ikke det, der fik mig herop.

Det var, at hr. Poulsgaard fortalte, at manovre i Japan kun ville have den gode, gamle, solide kunst. Så må jeg minde hr. Poulsgaard om, at enhver god, gammel solid kunst engang har været ny og prøvende. Der kommer ikke nogen ny god, gammel, solid kunst om 100 år, uden at vi sørger for, at der konstant er mulighed for at producere ny kunst og udtrykke sig i den nye tid.

Enhver kunst har måttet starte. Det er også anledningen til mit andet svar til hr. Poulsgaard. Når det er opfattelsen, at enhver kunst må startes, at enhver tid må have mulighed for at udtrykke tiden og udtrykke sig til tiden, så må der være en blanding af markedsmekanismer og offentlige finanser. Det er derfor ikke rigtigt, som hr. Poulsgaard sagde, at jeg alene talte om statsfinanserne. Jeg sagde – jeg citerer mig selv:

»Derfor må et kulturliv finansieres i en kombination af borgernes betaling, amternes og kommunernes samt af statsfinanserne.«

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi har så meget, vi er uenige om, men vi behøver jo ikke at være uenige om det hele. Hvorfor kan vi ikke få det, vi er enige om, slået fast i stedet for at snakke os fra hverandre?

Jamen hr. Per Stig Møller. Hvornår har De Konservative, Venstre og I andre hørt en fremskridtsmand sige, at vi ikke må have eksperimenterende moderne kunst, for al kunst har en begyndelse, det er da rigtigt. Det har vi ingenting imod. Vi har noget imod, at man nu hej vilde dyr, før man i det hele taget ved, om det er noget værd, går ind og støtter det, for vi kunne jo komme til at kvæle en ny Rembrandt,